

Sygn. akt IX Ka 495 / 13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Jarosław Sobierajski

Sędziowie - SO Andrzej Walenta

- SO Barbara Plewińska / spr /

Protokolant - st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 roku

sprawy **R. W.**

oskarżonego z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 24 czerwca 2013 roku sygn. akt VIII K 592 / 13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla **punkt V**,

2. zobowiązuje oskarżonego do wpłaty na rzecz Lombardu (...)w T. kwoty **100,- / stu / zł.**,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX akt 495/13

UZASADNIENIE

R. W. został oskarżony o to, że w dniu 9 oraz 15 kwietnia 2013 roku w T., przy ul. (...) w sklepie (...), po uprzednim wyłamaniu zabezpieczeń w sejfierze, z jego wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia nawigacji samochodowej marki T. (...) koloru czerwonego wraz z uchwytem, ładowarką samochodową i kablem USB powodując każdorazowo straty w wysokości 299 zł (łącznie 598 zł) na szkodę C. przy ul. (...) w T..

Sąd Rejonowy Toruniu wyrokiem z dnia 24 czerwca 2013 roku:

I. R. W. uznał za winnego przestępstw zarzuconych mu w punktach

I i II aktu oskarżenia, przy czym ustalił, stanowią one ciąg przestępstw i wypadek mniejszej wagi tj. stanowią przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i za to na podstawie art. 283 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę
4 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby,

III. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk orzekł wobec oskarżonego karę 10 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10,- zł,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 15 kwietnia 2013 roku do dnia 16 kwietnia 2013 roku przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny,

V. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek korzyści majątkowej w kwocie 100 zł na rzecz Skarbu Państwa,

VI. obciążył oskarżonego opłatą w wysokości 150,- zł oraz kwotą 90,- zł tytułem poniesionych wydatków.

Powyższe rozstrzygnięcie w części dotyczącej **rozstrzygnięcia o karze zaskarżył prokurator** na niekorzyść oskarżonego R. W. podnosząc zarzut obrazy prawa materialnego – art. 45 § 1 kk, poprzez orzeczenie przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez sprawcę z popełnienia przestępstwa na rzecz Skarbu Państwa, podczas gdy przepadek ten powinien być orzeczony na rzecz innego podmiotu.

Wskazując na powyższe uchybienie skarżący wnosił o zmianę punktu V zaskarżonego wyroku, poprzez orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 kk przepadku kwoty 100,- zł, stanowiącej korzyść majątkową osiągniętą przez R. W. z popełnionego przestępstwa na rzecz lombardu (...) przy ul. (...) w T. i utrzymanie wyroku w mocy w pozostałej części.

Na rozprawie w dniu 14 listopada 2013 roku prokurator dokonał modyfikacji wniosku wnosząc o zmianę wyroku poprzez uchylenie pkt V i zwrócenie uzyskanej przez oskarżonego kwoty 100,- zł lombardowi (...).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego, co do zasady, zasługiwała na uwzględnienie.

Należy wskazać, iż w treści wniesionego środka odwoławczego nie kwestionowano prawidłowości poczynionych przez sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych oraz oceny zgromadzonego materiału dowodowego.

Słusznie jednak oskarżyciel publiczny podniósł zarzut naruszenia przez sąd art. 45 § 1 kk, przy czym Sąd Okręgowy nie do końca podziela argumentację zawartą w treści uzasadnienia wywiedzionej apelacji.

Zgodnie z art. 45 § 1 kk jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio korzyść majątkową, niepodlegającą przepadkowi przedmiotów wymienionych

w art. 44 § 1 lub 6 kk, sąd orzeka przepadek takiej korzyści albo jej równowartości. Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi. Zgodnie natomiast z § 6 powołanej regulacji objęta przepadkiem korzyść majątkowa lub jej równowartość przechodzi na własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku, a w wypadku, o którym mowa w art. 45 § 4 kk zdanie drugie, z chwilą uprawomocnienia się wyroku oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa.

Z powyższego wynika, iż przepadek korzyści majątkowej może zostać orzeczony wyłącznie na rzecz Skarbu Państwa i nie jest w związku z tym możliwe, aby orzec na podstawie art. 45 § 1 kk przepadek kwoty uzyskanej przez oskarżonego w związku

z zastawieniem w lombardzie skradzionej nawigacji marki TomTom. Lombard (...) nie jest w niniejszej sprawie podmiotem pokrzywdzonym – w znaczeniu procesowym, wobec czego nie było również możliwe orzeczenie na jego rzecz obowiązku naprawienia szkody
w oparciu o art. 46 § 1 kk, czy też art. 72 § 2 kk.

Sąd Rejonowy błędnie orzekł przepadek korzyści majątkowej w wysokości 100,- zł na rzecz Skarbu Państwa również z tego powodu, iż kwota uzyskana przez oskarżonego nie stanowi korzyści majątkowej uzyskanej bezpośrednio, czy też nawet pośrednio
z popełnionego przestępstwa – tj. przestępstwa kradzieży z włamaniem.

Nie ulega jednak wątpliwości, iż oskarżony doprowadził w/w lombard do niekorzystnego rozporządzenia mieniem uzyskując kwotę 100,- zł. Z powyższych względów Sad Okręgowy uznając, iż nie można dopuścić do sytuacji, aby sprawca czerpał korzyści
z popełnianych przestępstw, jak również kierując się zasadami słuszności uchylił punkt V zaskarżonego wyroku i jednocześnie zobowiązał oskarżonego do zapłaty kwoty 100,- zł na rzecz Lombardu (...) w T..

Po dokonaniu opisanej zmiany, nie dopatrując się jednocześnie w zaskarżonym orzeczeniu żadnych innych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu, sąd odwoławczy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiały za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego, a także jego sytuacja rodzinno - majątkowa.